

Siyah Zaman

– Overlooked · 23 Kasım 2012

Tüm renklerimi kaybettiğim yerde, Çırlıçılak kalmışken renklerimden, Bir düş kadar griyken Solmuşken soğuk kış geceleri kadar Siyaha boyandım. Tüm gelişlerim sana kadardı, Gidişlerim yine sana. Şiirlerimin en üstünde ayırdığım kıtalarım gibiydin, En başta anardım seni Yine seninle biterdi şiirler. Anlatamadıklarım kadardın Bana gelmelerin kadar. Gelmesen de bir hayalle gelirdin odama, Seni her şeyden ayıklayan ben Bir zamana takılıp kaldım. Ayılamadım senden sonra, Ayrılamadım. Akrepten, Yelkovandan. Saniyeler hep peşimdeydi. Ben hep geç kalışları yaşıyordum. Otobüse son anda yetiştiğim hayat Beni sana yetiştirmekte pek de cömert davranmamıştı. Dersine geç kalmış öğrenci mahcubiyetiyle kapında, Zilin çalmasını bekledim, Ellerimde şiirler. İçim de hevesle. Zil çalmadı hiç, Çalsa da sen çıkmadın girdiğin o sınıftan. Bekledikçe siyaha boyandım Şimdi karanlığa yakın zamanlardayım. Sensizlik en güzel bu renkte anlatılır, Gece gibi, Soğuk gibi, Buz gibi, Kesik gibi. Koskoca bir boşluk şimdi her şey, Baktığım ayna bile boşluk. Geç kalışlarımı bir hayata sığdıramayan zaman Geniş bir boşluk yarattı bende. Baktığım aynalar kayıp Zaman kayıp Kendime bile kaybım. Bir derslik zaman dilimi yetecekti bizi buluşturmaya Bir sıra, bir masa, Bir mutluluk düşlemiştik, bir ömür kadar. Ders almakta mı geciktik? Derse mi geç kaldık? İkisinin farkı yoktu birbirinden. Şimdi bir ölümlük siyah zaman var, Çoğul bile değil zamanlarımız, Biz olamadığımız zamandan beri. Ders yok, Masa yok, El ele tutuşacağımız sokaklar yok, Oturacağımız bank da yok. Geç kalışlarımız var. Kaybettiğimiz zamanlar, Ve kocaman boşluk.